Щомісячний журнал ЦК ЛКСМ України для дітей дошкільного віку

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

1984
ЖОВТЕНЬ
10

Малюнок Любові СЕРГЄЄВОЇ

Фото Михайла ЛИТВИНЕНКА

Є в Києві дитячий садочок «Лісова казка». А в місті Лейпцігу — дитячий садочок «Буммі», що по-нашому значить «Ведмедик». Лейпціг — одне з найбільших міст Німецької Демократичної Республіки. Від Києва воно дуже далеко. Але це зовсім не заважає дітям з «Лісової казки» та «Буммі» міцно дружити. Вони надсилають одне одному свої малюночки, листи, книжки, іграшки. А ще висіяли квітники дружби.

Нині Німецька Демократична Республіка відзначає свій день народження. Всі радянські люди щиро вітають її. Хай завжди квітне дружба між Радянським Союзом та НДР!

Вірш Юхима ЧЕПОВЕЦЬКОГО

Лялькова вистава

Малюнок Едуарда КИРИЧА

У ляльок — своя держава:
Тут щодень — нова вистава,
І актори всі — ляльки,
Грають ролі залюбки.
Ось везуть на сцену коні
Короля в досі й короні,
Голова, як той буряк...
Став король і каже так:
— Тут у мене перша роль —
Хто на троні — той король!
— Гей, королю, де ж твій сміх?
Нумо, звеселяй усіх!—
А король белькоче:
— Цур вам! Я не хочу!
Я не вмію веселити.
Вмію тільки королити...

— Ой королю! Ой ледащо!
Ти сюди з'явився нащо?
Ти марнуєш тільки час.
Гей, Петрушко! Йди до нас!—
І Петрушка — враз на сцені,
У киптарику зеленім,
Ще й із дзвоником ковпак,
І одразу — у гопак.
Закричав він:— Кіки-ріки!
А король наш — пан великий!
Відіграв свою він роль —
Тут на сцені — я король!
І король, мов рак варений,
Шкереберть летить зі сцени.
А Петрушка — «Тра-ля-ля!»—
Всіх у залі звеселя.

пшениця
жито
ячмінь
овес

Давно зібрали на ланах урожай, весь до останнього колосочка. Перед тобою — колосок жита, пшениці, вівса та ячменю. Пильно роздивись їх і запам'ятай, які вони з себе.

ПО ГРУЗДИКИ ТА ОПЕНЬКИ

Вже по-осінньому світить сонечко. Спорожніло поле. Притих ліс. Відлетіли в ірій птахи. Поховались від холоду жаби, вужі, ящірки. І комашня заснула аж до весни. Тільки опенькам, вовнянкам, груздикам воля — ростуть собі під щедрим осіннім дощиком усім грибникам на втіху.

Малюнок Наталі ЗАДОРОЖНОЇ

КАЛИНЧИНЕ ЗАВДАННЯ

Незабаром загуляє віхола і вкриє все снігом. Важко стане птахам добувати їжу. От і наготуй їм почастунків. Насіння яблук і кавунів, кропиви й лободи — усе їм смакує. Добре також насушити для птахів ягідок бузини та горобини.

Калинка

САМОРОБКА

Саморобки Антоніни ГІРСЬКОЇ

ДЛЯ УМІЛИХ РУК

Барвистим стало восени листя кущів та дерев. Пожовкла трава. Ваблять око наїжачені реп'яшки, ялинові та соснові шишки. А які гарні капелюшики у жолудів! Усе це — чудовий матеріал для роботи. Навіть звичайнісінький сучок, соломка, шматочок кори. Що з них злагодити — підкажуть тобі малюнки. Та неодмінно вигадай щось і своє.

МАЛЯТКО

ЯК ГАВЧИК ЛІЧБИ ВЧИВСЯ

Написав Георгій ПОЧЕПЦОВ

Якось Малятко з Гавчиком вийшли на вулицю.

— Ой-ой-ой, скільки машин!— вигукнув Гавчик.— Автобус — один,— почав він лічити.— А тролейбус — то вже багато.

— Ні,— заперечив Малятко.— Тролейбус — то тільки два.

— Тролейбус — то два,— погодився Гавчик.— А трамвай — то вже багато.

— Ні, трамвай — це тільки три.

— Автобус — то один,— сказав Гавчик.— Тролейбус — то два. Трамвай — то три. А метро — багато.

— Метро — це лише чотири,— сказав Малятко.

І Гавчик заходився лічити спочатку:

— Автобус — один, тролейбус — два, трамвай — три, метро — чотири, а мотоцикл...

— П'ять,— випередив його Малятко.

— Ура! Я навчився лічити,— застрибав Гавчик.

— Ану, полічи стільці в кімнаті,— сказав Малятко, коли вони вернулись додому.

— Стілець біля столу — це автобус,— махнув хвостиком Гавчик.— Стілець біля ліжка — це тролейбус. Стільці біля стіни — це трамвай і метро. А оцей стілець — мотоцикл.

— О!— схопився за голову Малятко.— Ти все переплутав!.. Спробуйте, друзі, самі полічити всі стільці в кімнаті.

Малюнок Валерія ГОРБАЧОВА

ОСІНЬ

Написав Валентин БИЧКО

Непомітно з'явилася осінь —
День коротшим стає щодоби.
Глянь, берізки уже — златокосі,
І в дубів багряніють чуби.
Вже у теплі краї відлетіли
Сонцелюби дзвінкі — журавлі,
Не страшні їм тепер заметілі
На далекій південній землі.

Малюнок Ніни ДЕНИСОВОЇ

Написав Євген ПЕРМЯК

Намалювала Любов СЕРГЄЄВА

СУПЕРЕЧКА

Засперечались одного разу троє дівчаток, хто з них найкращою першокласницею буде.

— Я буду найкращою першокласницею,— каже Люся,— бо мені мама вже шкільний ранець купила.

— Ні, я буду найкращою першокласницею,— сказала Катя.— Мені мама шкільну сукню з білим фартушком пошила.

— Ні, я! Ні, я!— затіяла суперечку з подружками Оленка.— Я не тільки ранець і пенал маю, в мене не тільки сукня з фартушком є, мені ще дві білі стрічечки подарували.

Сперечались так дівчатка, сперечались — аж захрипли. До подружки побігли. До Марійки. Нехай вона розсудить.

Прийшли, а Марійка над букварем сидить.

— Не знаю я,— каже,— хто з вас найкращою першокласницею буде. Ніколи мені. Я сьогодні маю ще одну літеру вивчити.

— Нащо?— питають дівчатка.

— Щоб найгіршою, найостаннішою в класі не лишитися.

Змовкли Люся, Катя й Оленка. Припинили суперечку, хто найкращою першокласницею буде. І так зрозуміло.

КВАПЛИВИЙ НОЖИК

Обтісував Дмитрусь паличку, обтісував та й покинув. Крива паличка вийшла. Нерівна. Негарна.

— Як же це так?— питає у Дмитруся тато.

— Ножик поганий,— відповідає Дмитрусь,— косо струже.

— Та ні,— каже тато,— ножик гарний. Він тільки кваплпвий. Його терпцю треба навчити.

— Як це?

— А так.

Узяв тато паличку та й почав обтісувати.

Збагнув Дмитрусь, як треба ножика терпцю вчити, й теж став тесати тихенько, легенько, обережно.

Довго квапливий ножик не хотів слухатись. Поспішав: то так, то сяк намагався окрутнутись. Та одначе змусив його Дмитрусь терплячим бути.

Добре почав стругати ножик. Рівно. Гарно. Слухняно.

З російської переклала Лідія ФЕФЕЛОВА

ДЗВІНОЧОК

Малюнок Лариси ПУХАНОВОЇ

Хто привів своїх діток
У лісовий дитсадок?

КРИВОНІЖКА

Скоромовка

Написала Галина ДЕМЧЕНКО

Раз — доріжка, два — доріжка!
На доріжці — кривоніжка,
Качуляє-кривуляє,
Тишком-нишком примовляє:
— Раз — доріжка, два — доріжка!
Кривуляє кривоніжка.

Баран весь день траву скубе
І вчить єдину букву: «Б-е-е».

Вранці півень в курнику
Будить всіх: «Ќуку-ріку!
Прокидайтеся, курчата,
Будем букву «К» вивчати!»

Тигреня мале ричить,
Хоче букву «Р» завчить.

Написав Ігор СІЧОВИК

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р.
Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь»

МАЛЫШОК
№ 10 (298) 1984
Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ
для детей дошкольного возраста
(На украинском языке)
Основан в 1960 г.
Издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь»
Адрес редакции: 252119, Киев 119,
ул. Пархоменко, 38—44
Тел. 446-58-82, 441-04-75

Головний редактор
С. О. Єфіменко

Редакційна колегія:
А. І. Григорук (відповідальний
секретар), А. С. Камінчук,
Н. П. Лопушна, К. В. Назаренко,
Л. М. Письменна, О. Л. Рябоклич,
Л. Я. Сергієнко, Є. А. Тарасова,
А. К. Тетюра, О. Н. Яблонська

Художній редактор Я. Д. Левич
Технічний редактор В. О. Власенко

Здано до набору 13.07.84.
Підписано до друку 04.09.84.
Формат видання 84×108 $^{1}/_{16}$.
Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Обл.-вид. арк. 2,67.
Тираж 619 000 пр. Зам. 4-218

Поліграфкомбінат
ордена «Знак Пошани»
видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь».
252119, Київ-119,
вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат ордена «Знак
Почета» издательства ЦК ЛКСМУ
«Молодь».
252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.

Малюнок на обкладинці
Валерія [illegible]
[illegible]

Текст набрано із застосуванням
вітчизняного фотонабірного
комплексу «[illegible]».

ВОВЧИК

Вірш Валентини БАЙКОВОЇ
Малюнок Якима ЛЕВИЧА

Вовчиком дітей лякають
І мене цим ображають —
Я ж іще такий малий!
І нітрішечки не злий.